

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ பத்மாவதி ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ அரவிந்தவல்லி ஸமேத ஸ்ரீ பத்ரிநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி வேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

(மூலம், எளிய தமிழ்நடை)

அதிகாரம் 32

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

www.namperumal.com / namperumal.wordpress.com

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

32. நிகமந அதிகாரம்

(இதுவரை கூறப்பட்ட அதிகாரங்களின் சுருக்கம்)

மூலம் –

கர பதரித விச்வ: கச்சித் ஆசார்ய த்ருஷ்டயா
முஷித நிகில மோஹோ மூலமந்த்ராதி போக:
ஸகுண விஷய ஸித்தௌ ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரயச்சந்
ஸுசரித ஸிலஹாரீ ஸுரிப்ருந்த அபிநந்த்ய:

பொருள் – ஒரு அதிகாரி, தனது ஆசார்யனுடைய கடாசுஷம் காரணமாக, அனைத்து விஷயங்களையும் உள்ளங்கை இலந்தைப்பழம் போன்று நன்றாக அறிகிறான். இதனால் தனது அனைத்துவிதமான அஜ்ஞானங்களும் நீங்கப் பெறுகிறான். மூலமந்த்ரம் முதலானவற்றுடைய ஆழ்பொருளை எப்போதும் எண்ணியபடி இருத்தல் என்னும் அனுபத்தை அடைகிறான். சிறந்த குணங்கள் கொண்ட வேறு ஒருவனைச் சந்தித்தால், தன்னுடைய ஸம்ப்ரதாயத்தைக் குறித்து உபதேசிக்கிறான். சான்றோர்களுடைய பழக்கங்கள் என்பதான தானியங்களைப் பொறுக்கி எடுக்கிறான். இதனால் நித்யஸுரிகளுடைய கூட்டத்தால் கொண்டாடப்படுகிறான்.

கடந்த அதிகாரங்களுடைய திரண்ட பொருள்

மூலம் – (1) இப்படி இஜ்ஜீவாத்மா ஸுரிகளோடு ஒக்க பகவதநுபவ ரஸத்துக்கு ஸ்வரூப யோக்யனாய் வைத்து அநாதிகாலம் இழந்து ஓரளவிலே புரிந்து ஸதாசார்ய ஸம்பந்தமுண்டாய்த் தத்வ ஹிதங்களை அறியத் தொடங்கினபடியும்; (2) இவற்றை அறிவிக்கும் ப்ரமாணங்களில் ரஹஸ்யத்ரயம் ஸாரதமமானபடியும்; (3) இவற்றைக் கொண்டு அறியும் அர்த்தங்களில் ஈச ஈசிதவ்யங்களினுடைய சரீர ஆத்மபாவ

ஸம்பந்தாதிகள் ப்ரதாந ப்ரதிதந்த்ரமாய் ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியும்; (4) இஸ்ஸம்பந்தத்தோடே கூட ஜ்ஞாதவ்யமாக பூர்வாசார்ய ஸங்க்ருஹீதமான அர்த்தபஞ்சகம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியும்; (5) இவ் அர்த்தபஞ்சகத்துக்குள்ளே தத்வத்ரயாதி விபாக சிந்தை பண்ணுவார்க்குத் தாத்பர்யமும்; (6) இவ் அர்த்தபஞ்சகத்தில் ஈச்வரனாக ஸாத்விக சாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லப்பட்டவன் ஸ்ரீய:பதியென்னுமிடமும்; (7) இத் தத்வத்ரயங்களெல்லாம் தெளிந்தவன் முமுக்ஷுவாய் மோக்ஷ உபாய உந்முகனாம்படியும்; (8) அதிகாரி விபாகமும்; (9) இவ் அதிகாரிகளுக்கு அநுரூபமான உபாய விபாகமும்; (10) இவ்வுபாயங்களில் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு அதிகார விசேஷம் இருக்கும் கட்டளையும்; (11) ஸக்ருத் கர்த்தவ்யமான இவ்வுபாயத்துக்கு அநுரூபமாக விஹிதமான பரிகர விபாகமும்; (12) முமுக்ஷுவுக்கு பரிகரமான பரந்யாஸ ரூப ப்ரதாந கர்த்தவ்யத்தினுடைய ஸந்நிவேசம் இருக்கும்படியும்; (13) இப்படி ஸாங்க ப்ரபதந அநுஷ்டானம் பண்ணினவன் ஸர்வரக்ஷண அதிக்ருதன் பக்கலிலே ந்யஸ்த பரனாகையாலே க்ருதக்ருத்யனாம்படியும்; (14) இந் நிஷ்டை தனக்குப் பிறந்தமை கண்டு தான் தேறியிருக்கைக்கு அடையாளங்களும்; (15) இவனுக்கு ஆர்த்தியில் மாந்த்யத்தாலே சரீரம் அநுவர்த்தித்ததாகில் இங்கிருந்த காலத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாய் ஸ்வரூப ப்ராப்த சேஷ வ்ருத்தி ரூபமான கைங்கர்யம் இருக்கும்படியும்;

குறிப்பு - அடுத்த இரண்டு விளக்கங்களில், அடைப்புக்குறிக்குள் இருக்கின்ற எண்கள், அந்தந்த அதிகாரத்தைக் குறிப்பதாகும். அதாவது, அந்த அதிகாரங்களில் கூறப்பட்ட விஷயத்தின் இரத்தினச்சுருக்கமான கருத்தாகும்.

விளக்கம் - (1) இவ்விதமாக இந்த ஜீவாத்மா நித்யஸூரிகளைப் போன்றே பகவத் அனுபவத்தை எப்போதும் அனுபவிக்கும் தகுதி கொண்டவனாக உள்ளபோதிலும், எல்லையற்ற காலமாக அதனை இழந்து நிற்கிறான். பின்னர் தனது நிலையை உணர்ந்தவனாக, ஒரு நல்ல ஆசார்யனுடைய ஸம்பந்தத்தை அடைந்து, உண்மை மற்றும் நன்மை ஆகியவற்றை அறிந்து தெளிகிறான். (2) உண்மை மற்றும் நன்மை ஆகியவற்றைக் கூறவல்ல ப்ரமாணங்களின் ஸாரமாக மூன்று ரஹஸ்யங்களே உள்ளன. (3) இந்த மூன்று ரஹஸ்யங்கள் மூலமாக அறியப்படும் விஷயங்களில், “ஆளப்பவன் - ஆளப்படும் வஸ்து” என்னும் உறவுமுறையை வெளிப்படுத்தும்விதமாக சேதந அசேதநங்கள் மற்றும் ஈச்வரன் ஆகியோருக்கு இடையே உள்ள “சரீரம் - ஆத்மா” என்பது

முக்கியமாக அறியப்படவேண்டியதாக உள்ளது. (4) இத்தகைய ஸம்பந்ததுடன் சேர்த்து, பூர்வாசார்யர்களால் கூறப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகமும் அவசியமாக அறியப்படவேண்டிய விஷயமாகிறது. (5) இத்தகைய அர்த்தபஞ்சகத்தில், மூன்று தத்வங்களைத் தனியாகப் பிரித்து அதனைக் குறித்து ஆராய்ந்து அறிதல். (6) இந்த அர்த்தபஞ்சகத்தில், ஸாத்த்விக சாஸ்த்ரங்களால் ஈச்வரன் என்று கூறப்பட்டவன், “மஹாலக்ஷ்மியின் நாதன்” என்று அறிதல். (7) இந்த மூன்று தத்வங்கள் குறித்து அறிந்தவன், மோக்ஷத்தை விருப்புபவனாக, அதற்கான உபாயத்தைக் கைக்கொள்ள முயலுதல். (8) உபாயத்தைக் கைக்கொள்ளும் அதிகாரிகளுடைய வகைகள். (9) அந்த அதிகாரிகளுக்கு ஏற்றவிதமாக உபாயங்களில் உள்ள பிரிவுகள். (10) இந்த உபாயங்களில், ப்ரபத்தியைக் கைக்கொள்ளும் அதிகாரிக்கு உள்ள சிறப்பான அதிகாரங்கள். (11) ஒருமுறை மட்டுமே இயற்றவேண்டிய இந்த ப்ரபத்தி உபாயத்திற்கு ஏற்றவிதமாக விதிக்கப்பட்ட அங்கங்களுடைய பிரிவுகள். (12) மோக்ஷத்தை விரும்பும் அதிகாரிக்கு ஏற்றதான, அங்கங்களுடன் கைக்கொள்ள வேண்டிய பரந்யாஸ வடிவில் உள்ள அங்கியின் விளக்கம். (13) இவ்விதம் அனைத்து அங்கங்களுடனும் பரந்யாஸம் செய்த ஒருவன், தன்னைக் காப்பாற்றும் அனைத்து பொறுப்புகளையும் ஸர்வேச்வரனிடம் அளித்ததால், செய்யவேண்டியதைச் செய்துவிட்டான் என்னும் காரணத்தால், மேற்கொண்டு எதனையும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்னுதல். (14) இத்தகைய நிஷ்டை தனக்கு உண்டானது குறித்து தான் சமாதானத்துடன் இருத்தலுக்கான அடையாளங்கள். (15) ஸம்ஸாரத்தில் உள்ள நிலையைப் பொறுக்க இயலாமல் விரைந்து இந்தச் சரீரம் விழவேண்டும் என்னும் ப்ரார்த்தனைச் செய்யாதவரை தொடர்ந்தபடி உள்ள சரீர காலம் முடிய, தனது பயனாக, தனது ஆத்மஸ்வரூபத்தை அடையவைப்பதாக உள்ள கைங்கர்யம்.

மூலம் – (16) பகவத் கைங்கர்யத்துக்கு எல்லை நிலம் பாகவத கைங்கர்யமானபடியும்; (17) சாஸ்திரவான ஸ்வாமிக்கு அபிமதமல்லாதது கைங்கர்யமல்லாமையாலே, யதா சாஸ்த்ரம் கைங்கர்யம் அநுஷ்டிக்க வேண்டினபடியும்; (18) இச் சாஸ்த்ரீய கைங்கர்ய ப்ரவ்ருத்தனுக்கு அபராதங்கள் புகாமைக்கும் புகுந்தவை கழிகைக்கும் விரகுகளும்; (19) இந் நிரபராத கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்தாநமாக அநாபத்தில் உசிதமாவது பாகவத ஆச்ரிதமான பகவத் க்ஷேத்ரமென்னுமிடமும்; (20) இப்படி இருந்த இவ் அதிகாரிக்கு சரண்ய ஸங்கல்ப விசேஷத்தாலே ப்ரசஸ்த தேச காலாதி நியதி நிரபேக்ஷமாக, ஸ்தூல சரீரத்தினின்றும் நிர்யாணமிருக்கும்படியும்; (21) இப்படிப் புறப்பட்டால் பிதா

யௌவராஜ்யத்துக்கு முடிசூட்ட அழைத்து வரவிட்ட ராஜகுமாரன் போமாப் போலே பெரிய மேன்மையோடே பரமபத பர்யந்தமாக அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே போம்படியும்; (22) இப்படிப் போனால் அங்கு பிறக்கும் ஸ்வச்சந்த கைங்கர்ய பர்யந்தமாக பரிபூர்ண அநுபவ ரூபமான முக்தைச்வர்யமிருக்கும்படியும்; (23) இப்படி உக்தமான ஜ்ஞாதவ்யங்களில் ப்ரதானமான ஸித்தோபாயத்தையும்; (24) கர்த்தவ்யங்களில் ப்ரதானமான ஸாத்யோபாயத்தையும்; (25, 26) இவ் உபாய நிஷ்டனுடைய ப்ரபாவத்தில் சாஸ்த்ரங்களிசையாத ஏற்றச் சுருக்கங்களையும் பற்றி ஆஹார தோஷ ஹேதுக ஸம்ஸர்க்க யுகஸ்வபாவாதிகளாலே வரும் கலக்கங்களுக்குப் பண்ணும் பரிஹார ப்ரகாரங்களும்; (27, 28, 29) இவையெல்லாம் அநுஸந்திக்கைக்கு முகமான ரஹஸ்ய த்ரயத்தில், பத வாக்ய யோஜனைகளும்; (30) இவ்வர்த்தங்களுக்கெல்லாம் யதா சாஸ்த்ரம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநம் பண்ணும் ஆசார்யனுக்கு உபதேசாதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி விஷயங்களிருக்கும்படியும்; (31) இப்படிப் பரமோபகாரகனான ஆசார்யன் திறத்தில் தகுதியான ப்ரத்யுபகாரமில்லாமையாலே நித்ய ருணியான சிஷ்யனுக்குச் செய்ய அடுக்குமையெல்லாம்; (32) ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ஸூத்ர ஸம்ப்ரதாயங்களாலும், இவற்றுக்கு அநுகூலங்களான ஸமீசீந ந்யாயங்களாலும், அஜ்ஞாந ஸம்சய விபர்யயங்களற யதா ச்ருதம் யதா ஹ்ருதயம் உபபாதித்தோம்.

விளக்கம் – (16) பகவத் கைங்கர்யத்தின் எல்லையாக பாகவத கைங்கர்யம் உள்ளது. (17) தன்னுடைய எஜமானனாகிய பகவானுக்கு விருப்பம் அற்றவை கைங்கர்யமாக இருக்காது என்பதால், சாஸ்த்ரங்கள் எவ்விதம் கூறுகின்றனவோ அதன்படியே கைங்கர்யம் செய்யவேண்டும். (18) சாஸ்த்ர முறைப்படி கைங்கர்யங்களைச் செய்யும் ஒருவனுக்குத் தோஷங்கள் உண்டாகாது; அதனையும் மீறி உண்டானாலும் கூட, அவை நீங்கக்கூடிய வழிகள். (19) எந்தவிதமான தோஷங்களும் இல்லாத கைங்கர்யத்திற்கு இடமாகவும், ஆபத்து இல்லாதபோது ஏற்றதும், பாகவதர்கள் வசிக்கின்ற பகவத் சேஷத்ரமே ஆகும். (20) இவ்விதம் உள்ள இந்த அதிகாரிக்கு பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தின் சிறப்பு காரணமாக இடம் மற்றும் காலம் ஆகிய கட்டுப்பாடுகள் இன்றி, சரீரத்திலிருந்து உயிர் பிரிதல். (21) இவ்விதம் புறப்பட்ட பின்னர், அரசன் ஒருவனால் முடிசூட்டிக் கொள்ள அழைப்பு விடுக்கப்பட்ட அரசகுமாரன் போன்று, மிகுந்த மேன்மையுண்ட அர்ச்சிராதி மார்க்கமாகப் பரமபதம் செல்லும் விதம். (22) இவ்விதம் பரமபதம் சென்ற பின்னர், பரிபூர்ணமான பகவத் அநுபவத்துடன் கூடிய கைங்கர்யம் என்பதான முக்தி ஐச்வர்யம்

உள்ள நிலை. (23) இப்படியாக அறியவேண்டிய விஷயங்களில் முதன்மையாக உள்ள ஸித்தோபாயமான பகவானைக் குறித்த கலக்கங்களும் அவற்றின் நீக்கமும். (24) செய்யவேண்டியவற்றில் முதன்மையாக உள்ள ஸாத்யோபாயமான ப்ரபத்தியைக் குறித்த கலக்கங்களும் அவற்றின் நீக்கமும். (25, 26) ப்ரபந்நனுடைய மேன்மையில் சாஸ்த்ரங்கள் ஒப்புக்கொள்ளாத ஏற்றம் குறித்த சந்தேகங்களும் விளக்கங்களும்; மேலே கூறப்பட்ட ஸித்தோபாயம், ஸாத்யோபாயம், ப்ரபந்நனுடைய ப்ரபாவம் ஆகியவை குறித்து தூய்மையற்ற உணவு, தகாதவர்களுடைய உறவு, வசிக்கும் யுகத்தின் இயல்பு முதலானவை காரணமாக ஏற்படக்கூடிய சந்தேகங்கள் மற்றும் விளக்கங்கள். (27, 28, 29) இவை அனைத்தையும் எப்போதும் எண்ணியபடி இருப்பதற்கு ஏற்ற வழியாக, மூன்று ரஹஸ்யங்களின் பதங்களும் அவற்றின் பொருள்களும் இருத்தல். (30) இவை அனைத்தையும் குறித்து தகுந்த சாஸ்த்ரங்களின் அடிப்படையில் உபதேசம் செய்யும் ஆசார்யன், அத்தகைய உபதேசங்களைச் செய்யும்போது செய்யவேண்டியவை மற்றும் தவிர்க்கவேண்டியவை எவை. (31) இவ்விதம் மிகப் பெரிய உபகாரம் செய்த ஆசார்யனுக்கு ஏற்ற கைம்மாறு எதுவும் சிஷ்யனிடம் இருக்காது என்பதால், எப்போதுமே அவருக்குக் கடனாளியாகவே உள்ள சிஷ்யன் செய்யத் தகுந்தவை. (32) இது போன்ற அனைத்தைக் குறித்து ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, ப்ரஹ்மஸூத்ரம், ஸம்ப்ரதாயம் ஆகியவற்றைக் கொண்டும், இவைகளுக்கு ஏற்றபடியாக உள்ள யுக்தி ந்யாயங்களைக் கொண்டும், “அறியாமை, சந்தேகம், தவறாக அறிதல்” ஆகிய தோஷங்கள் விலகும்படியாக, முன்னோர்களிடமிருந்து கேட்டதன் மூலமும், நமக்குத் தென்பட்ட ப்ரமாணங்கள் மூலமும் நாம் விரிவாக உரைத்தோம்.

ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தின் ஆழ்பொருளை எவ்வாறு அறியவேண்டும்

மூலம் - இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் முற்பட ஸத்ஸம்ப்ரதாயமுடைய ஸதாசார்யன் பக்கலிலே ஸம்யக் உபஸந்நனாய், “சிஷ்யஸ்தே அஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்” என்று விண்ணப்பம் செய்து, ஸாதரனாய் விசதமாக ச்ரவணம் பண்ணி இவற்றுக்கு உபயுக்தங்களான நல் வார்த்தைகளையும், “ஸுவ்யாஹ்ருதாநி மஹதாம் ஸுக்ருதாநி ததஸ்தத: | ஸஞ்சிந்வந் தீர ஆஸீத ஸிலஹாரீ ஸிலம் யதா” என்கிறபடியே ஆய்ந்தெடுத்து, அப்யாஸ பூயஸ்தையாலே தெளிந்து கொள்வது.

விளக்கம் – இதுவரை கூறப்பட்ட ஆழ்பொருள்கள் அனைத்தையும் முதலில் சீரிய வழியில் உயர்ந்த ஸம்பந்தாயத்தைக் கொண்ட ஓர் ஆசார்யனிடம் அவருக்கு ஏற்ற கைங்கர்யங்களைச் செய்து, “கீதை (2-7) - சிஷ்யஸ்தே அஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்தம் – உன்னைச் சரணம் புகுந்த சிஷ்யனாகிய என்னை ஏற்றுக் கொண்டு உபதேசிக்க வேண்டும்” என்று விண்ணப்பம் செய்யவேண்டும். பின்னர் அவர் உரைப்பதை மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் விரிவாகக் கேட்டு உணரவேண்டும். பின்னர் இவற்றுக்கு உபயோகமாக உள்ளதாக ஆசார்யன் உரைக்கும் அருள்மொழிகளை, மஹாபாரதம் உத்யோகபர்வம் (34-34) - ஸுவ்யாஹ்ருதாநி மஹதாம் ஸுக்ருதாநி ததஸ்தத: | ஸஞ்சிந்வந் தீர ஆஸீத ஸிலஹாரீ ஸிலம் யதா – கீழே சிதறும் தானியங்களைக் கொண்டு உயிர் வாழ்பவன் அவற்றைப் பொறுக்கு எடுத்துச் சேமிப்பது போன்று, சான்றோர்களுடைய சிறந்த சொற்கள் மற்றும் ஒழுக்கம் ஆகியவற்றைத் திரட்டி எடுத்து கவலை இல்லாமல் வாழ்வேண்டும் – என்பதற்கு ஏற்ப, ஆய்ந்து எடுத்துக் கொண்டு, மீண்டும் மீண்டும் கேஅல் மற்றும் பார்த்தல் என்னும் வழியில் தெளியவேண்டும்.

இந்த நூலில் கூறியவற்றுக்குத் தோஷம் இல்லாமை

மூலம் – “ஸூக்ச்ம: பரமதுர்ஜ்ஞேய: ஸதாம் தர்ம: ப்லவங்கம” என்றும், “தர்மஸ்ய தத்த்வம் நிஹிதம் குஹாயாம்” என்றும், “அணீயாந் க்ஷுரதாராயா: கோ தர்மம் வக்துமர்ஹதி” என்றும் ரிஷிகளுக்கும்கூட வருந்திப் பத விந்யாஸம் பண்ண வேண்டி இருக்கிற நிலங்களில், “மஹாஜநோ யேந கத: ஸ பந்தா:” என்றும், “தர்மசாஸ்த்ர ரதாருடா வேத கட்க தரா த்விஜா: | க்ரீடார்த்தமபி யத் வ்ரூய: ஸ தர்ம: பரமோ மத:” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ச்ருதி ஸ்ம்ருதி சரணரான பூர்வாசார்யர்கள், கண்டக சோதநம் பண்ணி நடந்த வழியிலே நடக்கையாலே நமக்கு வருவதொரு தப்பில்லை.

விளக்கம் – இராமாயணம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம் (18-15) - ஸூக்ச்ம: பரமதுர்ஜ்ஞேய: ஸதாம் தர்ம: ப்லவங்கம –உயர்ந்தவர்கள், தங்களை அண்டியவர்களைக் காக்கும் தர்மம் மிகவும் ஸூக்ச்மமானது – என்றும், மஹாபாரதம் வனபர்வம் (268-121) - தர்மஸ்ய தத்த்வம் நிஹிதம் குஹாயாம் – தர்மத்தின் தத்வம் இரகசியமானது – என்றும்,

மஹாபாரதம் உத்யோகபர்வம் (35-29) - அணீயாந் சக்ஷுரதாராயா: கோ தர்மம் வக்துமர்ஹதி - கத்தி நுனியைக் காட்டிலும் ஸூக்ஷ்மமான தர்மத்தை யாரால் விளக்கும் தகுதி யாருக்கு உள்ளது - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, மிகவும் உயர்ந்த மஹரிஷிகளும் கூட மிகவும் சிரமத்துடன் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகள் உள்ளன. ஆனால், மஹாபாரதம் வனபர்வம் (268-121) - மஹாஜநோ யேந கத: ஸ பந்தா: - சான்றோர்கள் எந்த வழியில் நடந்தார்களோ அதுவே நமக்கும் சிறந்த வழியாகும் - என்றும், தர்மசாஸ்த்ர ரதாரூடா வேத கட்க தரா த்விஜா: | க்ரீடார்த்தமபி யத் வ்ருயு: ஸ தர்ம: பரமோ மத: - தர்மசாஸ்த்ரம் என்னும் தேரில் அமர்ந்து, வேதங்கள் என்னும் வாளைக் கையில் பிடித்து நிற்கும் அந்தணர்கள் விளையாட்டாகவே உரைப்பதும் கூட தர்மம் என்றே கொள்ளப்படும் - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப ச்ருதி மற்றும் ஸ்ம்ருதி ஆகியவற்றையே அண்டி நிற்கும் நம்முடைய பூர்வாசார்யர்கள், வழியில் உள்ள முட்களை எடுத்து பாதையைத் தூய்மையாக்குவது போன்று உண்டாக்கிய பாதையில் நாம் செல்வதால், நமக்கு வழி தவறிப் போகும் பாதிப்பும் தவறும் ஏற்படுவதில்லை.

பூர்வாசார்யர்களைப் பின்பற்றினால் கிட்டும் நன்மைகள்

மூலம் - இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கு, “அவிச்ராந்தமநாலம்பம் அபாதேயமதேசிகம் | தம: காந்தாரமத்வாநம் கதமேகோ கமிஷ்யஸி” என்றும், “நிஷ்பாநீயே நிராலம்பே நிச்சாயே நிரபாச்ரயே | த்ராகீயஸ்யசுபே மார்கே யமஸ்ய ஸதநம் ப்ரதி” என்றும் மஹர்ஷிகள் நெஞ்சாறல்படும் வழிகள் காணவேண்டா. பஞ்சாக்நி வித்யையிற் சொன்னபடியே “பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டுப் பூட்டைக் குண்டிகை போலே” ஏறுவது இழிவதாக தூமாதி மார்கத்திலே பரிப்ரமிக்கவும் வேண்டா.

விளக்கம் - இத்தகைய நல்வழியில் செல்பவர்களுக்கு, மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (337-34) - அவிச்ராந்தமநாலம்பம் அபாதேயமதேசிகம் | தம: காந்தாரமத்வாநம் கதமேகோ கமிஷ்யஸி - இளைப்பாறுவதற்கு ஏற்ற இடம் இல்லாமல், பற்றிக் கொள்ள கைப்பிடி இல்லாமல், பசியைத் தீர்ப்பதற்கான உணவும் இல்லாமல், வழி காட்டுபவர்கள் இல்லாமல், இருளில் செல்லவேண்டியதாக உள்ள நரக மார்க்கம் என்பதில் நீ தனித்து எவ்விதம் செல்வாய் - என்றும், வங்கீபுரத்து நம்பி காரிகை (24) - நிஷ்பாநீயே நிராலம்பே

நிச்சாயே நிரபாச்ரயே | த்ராகீயஸ்யசுபே மார்கே யமஸ்ய ஸதநம் ப்ரதி - பருகுவதற்கு நீரும், தாங்குவதற்குக் கைப்பிடியும், ஒதுங்குவதற்கு நிழலும், தங்குவதற்கு இடமும் இல்லாமல், மிகவும் நீண்டதாக, துக்கத்தை மட்டுமே அளிப்பதாக உள்ள யமனின் இடத்திற்குச் செல்லும் பாதையே எனக்கு அச்சத்தை உண்டாக்கும் பிறவிகளுடைய வரிசையாக உள்ளன - என்றும், மஹரிஷிகள் வேதனை அடைகின்ற வழிகளில் செல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பஞ்சாக்நி வித்யையில் கூறுவது போன்று, பருத்தியானது பல நிலைகளைக் கடந்த பின்னர் ஆடையாவது போன்றும், ஏற்றம் நீர் இறைக்கும்போது மேலும் கீழுமாகச் செல்வது போன்றும், தூமாதி மார்க்கமாக வருவதும் போவதுமாக உள்ள நிலை உண்டாகாது.

மூலம் - “த்வம் ந்யஞ்சித்பிருதஞ்சித்பி: கர்மஸூத்ரோபபாதிதை: | ஹரே விஹரஸி க்ரீடா கந்துகைரிவ ஜந்துபி:” என்கிற பகவத் லீலோபகரணமான தசை கழிந்து மற்றுமுள்ள அதிசயித பலங்கள் பெறப்போம் அதிகாரிகளுடைய வழிகளிற்காட்டில் புருஷார்த்த பூயஸ்தையாலும், புநராவ்ருத்தியில்லாமையாலும் “தேப்யோ விசிஷ்டாம் ஜாநாமி கதிமேகாந்திநாம் ந்ருணாம்”, “உத்க்ராமதி ச மார்கஸ்த: ... சீத்பூதோ நிராமய:”, “தேவயாந: பர: பந்தா யோகிநாம் க்லேச ஸம்ஷயே” இத்யாதிகளிற்படியே அத்யந்த விசிஷ்டமாய்,

விளக்கம் - ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம் - த்வம் ந்யஞ்சித்பிருதஞ்சித்பி: கர்மஸூத்ரோபபாதிதை: | ஹரே விஹரஸி க்ரீடா கந்துகைரிவ ஜந்துபி: - ஸர்வேச்வரனே! கர்மங்கள் என்னும் கயிற்றால் கட்டப்பட்ட பந்துகள் போன்று கீழும் மேலுமாக எழும்பியபடி உள்ள ஜந்துக்களைக் கொண்டு நீ விளையாடுகிறாய் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, பகவானின் லீலையில் விளைவாக ஸம்ஸார நிலையில் உள்ளவர்கள், அந்த நிலை நீங்கிய பின்னர், ஸ்வர்கம் முதலான பலன்களைப் பெறுகின்ற அதிகாரிகள் செல்லும் பாதையைக் காட்டிலும் வேறான (அர்ச்சிராதி) பாதையில் செல்கிறார்கள். இத்தகைய மார்க்கமானது புருஷார்த்தத்தின் மேன்மை மற்றும் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்திற்குத் திரும்புதல் இல்லாமை ஆகிய காரணங்களால், மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (358-6) - தேப்யோ விசிஷ்டாம் ஜாநாமி கதிம் ஏகாந்திநாம் ந்ருணாம் - அவனைச் சரணம் புகுந்தவர்கள் செல்லும் வழியானது மிகவும் மேலானது - என்றும், மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (194-27) - உத்க்ராமதி ச மார்கஸ்த: ... சீத்பூதோ நிராமய: - மேலே எழும்பும் ஜீவாத்மா அந்த மார்க்கத்தில் சென்று ... ஸம்ஸார துன்பம் நீங்கப்பெற்று - என்றும், தேவயாந: பர: பந்தா

யோகிநாம் க்லேச ஸம்ஷயே – யோகிகளுக்கு கர்மங்கள் நீங்கிய பின்னர் தேவயானம் என்னும் உயர்ந்த மார்க்கம் கிட்டுகிறது – என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப மிகவும் உயர்ந்ததாக உள்ளது.

மூலம் – “ஆத்மா கேவலதாம் ப்ராப்தோ யத்ர கத்வா ந சோசதி”, “அத்யர்காநலதீப்தம் தத் ஸ்தாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந: | ஸ்வயைவ ப்ரபயா ராஜந் துஷ்ப்ரேசுஷம் தேவதாநவை:”, “தத்ர கத்வா புந்நேமம் லோகமாயந்தி பாரத”, “ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்ய பரமாத்மந:” இத்யாதிகளிலும், ஸம்ஸார அத்வாவுக்குப் பாரமென்று ச்ருதிகளிலும் ஓதப்படுகிற பரமபதத்தைப் பர்யந்தமாகவுடைத்தாய், பகவத் ப்ரஸாத அவலம்பநமாய், பரிபூர்ணமான பரமபுருஷார்த்தத்தைப் பெறப் புகுபோகிறோமென்கிற ஸந்தோஷத்தைப் பாதேயமாகவுடைத்தாய்,

விளக்கம் – மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (196-11) - ஆத்மா கேவலதாம் ப்ராப்தோ யத்ர கத்வா ந சோசதி – ஜீவாத்மா தனது துன்பம் நீங்கப்பெறும் இடம் இதுவே ஆகும் – என்றும், மஹாபாரதம் வநபர்வம் (136-18) - அத்யர்காநலதீப்தம் தத் ஸ்தாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந: | ஸ்வயைவ ப்ரபயா ராஜந் துஷ்ப்ரேசுஷம் தேவதாநவை: - விஷ்ணுவுடைய இடமானது சூரியன், அக்னி ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் ப்ரகாசத்துடன் உள்ளதாகும்; அதன் ஒளி காரணமாக அதனை தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் காண இயலாது – என்றும், மஹாபாரதம் வநபர்வம் (136-23) - தத்ர கத்வா புந்நேமம் லோகமாயந்தி பாரத – பரதகுலத்தில் வந்தவனே! எங்கு சென்றவர்கள் மீண்டும் திரும்புவதில்லையோ – என்றும், மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (196-6) - ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்ய பரமாத்மந: - பரமாத்மாவுடைய இடத்தைக் காணும்போது, மற்ற இடங்கள் அனைத்தும் தாழ்ந்தவையே – என்றும் உள்ள பல வரிகளிலும், ஸம்ஸாரம் என்னும் மார்க்கத்திற்கு அக்கரையாக உள்ளதென்று ச்ருதிகளிலும் ஓதப்படும் பரமபதத்தை எல்லையாகக் கொண்டதாகவும்; பகவத் க்ருபையைத் தனது கைப்பிடியாகக் கொண்டதாகவும்; “பரிபூர்ணமான உயர்ந்த புருஷார்த்தமான பகவத் அனுபவத்தை அடையப்போகிறோம்” என்னும் மகிழ்ச்சியை வழிச்சோறாகக் கொண்டதாகவும்;

மூலம் – “தத் ப்ரகாசிதத்வார:” என்கிறபடியே ஹார்தனான ஈச்வரனுடைய ஸௌஹார்த்தத்தாலே காட்டப்படுகிற அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே அவ்வோ தேவதைகள்

தத்தம் எல்லைகள்தோறும் மங்கல ப்ரதீப பூர்ணகும்பாதிகளை முன்னிட்டு ஸபரிகரராய் எதிர்கொண்டு ஸார்வபௌம உபசாரங்களைப் பண்ணி வழி நடத்த, கர்மலோகத்தில் இருந்த நாள் இறைகொண்ட தேவதைகளெல்லாம் காணிக்கையிட்டுக் கண்டு அநுவர்த்திக்க, அவர்களுக்கும் எட்டவொண்ணாத எல்லைகளெல்லாம் கடந்து நித்யஸூரிகள் திரளிற் புக்கால் வாசி தெரியாதபடியான நிரதிசய பூர்த்தியைப் பெற்று,

விளக்கம் – ப்ர. ஸூ. (4-2-16 ததோக: அக்ரஜ்வலநம் தத் ப்ரகாசி தத்வாரோ வித்யா ஸாமர்த்யாத் தச்சேஷ கத்யநுஸ்ம்ருதியோகாச்ச ஹார்த்தாநுக்ருஹீத: சதாதிகயா - ப்ரஹ்மவித்யையின் திறன் காரணமாகவும், அந்த வித்யைக்கு அங்கமாக உள்ள அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தையே சிந்தனை செய்தபடி இருத்தல் என்ற யோகத்தாலும், தனது இதயம் என்ற தாமரையில் அமர்ந்துள்ள எம்பெருமானால் அருளப்படுகிறான். இதனால் பகவான் வசிக்கின்ற அந்த இதயம் ஒளி வீசுகிறது. அந்த ஒளியின் மூலம் காண்பித்துக் கொடுக்கப்பட்ட நூற்று ஒன்றாவது நாடியான ஸுஷும்நை நாடி மூலம் கிளம்புகிறான் – என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, இதயத்தில் எப்போதும் வீற்றுள்ள ஈச்வரனுடைய நல்லெண்ணம் காரணமாக வழி காண்பிக்கப்படுவதான அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் செல்லும்போது, அந்தந்த தேவதைகள் தங்கள் எல்லைகள் முடிய மங்களதீபம் மற்றும் பூர்ணகும்பம் ஆகியவற்றை அளித்து, தங்களுடைய பரிவாரங்களுடன் எதிர்கொண்டு அழைத்து, ஓர் அரசனுக்குச் செய்யவேண்டிய மரியாதைகளைச் செய்து வழி நடத்தியபடி இருப்பர். இவர்கள் இந்தக் கர்மபூமியில் இருந்த காலம் முடிய யாகங்களில் அவிர்பாகம் அளித்தபோது அவற்றை ஏற்றுக்கொண்ட தேவதைகள் அனைவரும் இவர்களுக்கு வழி முழுவதும் உபசாரங்கள் செய்தபடி இருப்பர். அவர்களால் பின்தொடர இயலாத எல்லையைக் கடந்து செல்லும் இவர்கள், நித்யஸூரிகள் உள்ள இடத்தை அடைந்து, அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்த பின்னர், இவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே வேறுபாடு இல்லாதபடியாக அனைத்திலும் எல்லையற்ற முழுமை அடைவார்கள்.

மூலம் – “ததோ மஹதி பர்யங்கே மணிகாஞ்சந சித்ரிதே | ததர்சி க்ருஷ்ணமாஸீநம் நீலம் மேராவிவாம்புதம் || ஜாஜ்வல்யமாநம் வபுஷா திவ்யாபரண பூஷிதம் | ப்ரீதகௌசேய ஸம்விதம் ஹேம்நீவோபசிதம் மணிம் || கௌஸ்துபேந ஹ்யுர்ஸ்தேந மணிநா அபிவிராஜிதம் | உத்யதேவோதயம் சைலம் ஸூர்யேநாப்தம் கிரீடிநம் || நௌபம்யம் வித்யதே தஸ்ய த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சந ||”, “தம் வைச்ரவண ஸங்காசம் உபவிஷ்டம்

ஸ்வலங்க்ருதம் | ததர்ச ஸூத: பர்யங்கே ஸௌவர்ணே ஸோத்தரச்சதே ||
 வராஹருதிராபேண சுசிநா ச ஸுகந்திநா | அநுலிப்தம் பரார்த்யேந சந்தநேந பரந்தபம் ||
 ஸ்திதயா பார்சுவதச்சாபி வாலவ்யஜந ஹஸ்தயா | உபேதம் ஸீதயா பூய: சித்ரயா சசிநம்
 யதா || தம் தபந்தமிவாதித்யம் உபபந்நம் ஸ்வதேஜஸா | வவந்தே வரதம் வந்தீ
 விநயஜ்ஞோ விநீதவத் ||” என்று பாரத ராமாயணங்களில் சொல்லப்பட்ட அவதார
 ஆஸிகையாலே வ்யஞ்சிதமான பரமபத பர்யங்கத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற
 ஸபத்நீகனான ஸர்வேச்வரன் தாளிணைக்கீழ் “ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி
 வழுவிலா அடிமை செய்யவேண்டு நாம்” என்கிற மநோரதத்தின்படியே ஸர்வதேச
 ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பெற்று வாழ்வார்கள்.
 இப்படி ஸ்ரீய:பதியான நாராயணன் திருவடிகளே உபாய தசையிலும் பல தசையிலும் உப
 ஜீவ்யங்கள்.

விளக்கம் – மேலும் இவர்கள், மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் - ததோ மஹதி பர்யங்கே
 மணிகாஞ்சந சித்ரிதே | ததர்சி க்ருஷ்ணமாலீநம் நீலம் மேராவிவாம்புதம் ||
 ஜாஜ்வல்யமாநம் வபுஷா திவ்யாபரண பூஷிதம் | ப்ரீதகௌசேய ஸம்விதம்
 ஹேம்நீவோபசிதம் மணிம் || கௌஸ்துபேந ஹ்யுர:ஸ்தேந மணிநா அபிவிராஜிதம் |
 உத்யதேவோதயம் சைலம் ஸூர்யேநாப்தம் கிரீடிநம் || நௌபம்யம் வித்யதே தஸ்ய
 த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சந – அதன் பின்னர், மாணிக்கம் மற்றும் பொன் ஆகியவற்றால்
 அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய கட்டிலில், மேரு மலையில் மழைமேகம் பொருந்தியுள்ளது
 போன்று, க்ருஷ்ணனைக் கண்டார். அவனுடைய திருமேனியானது பீதாம்பரத்துடன்
 கூடியதாகவும், நேர்த்தியான ஆபரணங்கள் பூண்டதாகவும், ஸ்வர்ணத்தில் பதிக்கப்பட்ட
 நீல இரத்தினம் போன்று உள்ளது. அவனுடைய திருமார்பில் கௌஸ்துபம் ஒளிர,
 திருமுடியில் க்ரீடமானது ப்ரகாசிக்க, இப்படியாக அவனுடைய அந்த இருப்பானது
 மலையில் உதிக்கும் சூரியன் போன்று உள்ளது. இவ்விதம் உள்ள அவனுடைய அழகுக்கு
 ஈடாக மூன்று லோகத்திலும் யாரும் இல்லை – என்றும், இராமாயணம்
 அயோத்யாகாண்டம் (16 – 8 முதல் 11) - தம் வைச்ரவண ஸங்காசம் உபவிஷ்டம்
 ஸ்வலங்க்ருதம் | ததர்ச ஸூத: பர்யங்கே ஸௌவர்ணே ஸோத்தரச்சதே ||
 வராஹருதிராபேண சுசிநா ச ஸுகந்திநா | அநுலிப்தம் பரார்த்யேந சந்தநேந பரந்தபம் ||
 ஸ்திதயா பார்சுவதச்சாபி வாலவ்யஜந ஹஸ்தயா | உபேதம் ஸீதயா பூய: சித்ரயா சசிநம்
 யதா || தம் தபந்தமிவாதித்யம் உபபந்நம் ஸ்வதேஜஸா | வவந்தே வரதம் வந்தீ

விநயஜ்ஞோ விநீதவத் – நேர்த்தியான விரிப்புடன் கூடிய ஸ்வர்ண கட்டிலில் அனைத்து ஆபரணங்களுடன் கூடியவனாக, பன்றியின் குருதி போன்று சிவந்த நறுமணம் கொண்ட சந்தனம் பூசியவனாக, அருகில் உள்ள ஸீதை சந்த்ரனுடன் இணைந்த சித்திரை நசுஷத்ரம் போன்று சாமரத்துடன் நிற்க, குபேரன் போன்று அமர்ந்திருந்த இராமனை, ஸுமந்திரன் கண்டான். சூரியன் போன்ற தேஜஸ் கொண்டவனாகவும், கேட்கும் வரங்கள் அளிப்பவனாகவும் உள்ள இராமனை ஸுமந்திரன் பணிந்தான் – என்றும் உள்ள மஹாபாரதம் மற்றும் இராமாயணம் ஆகிய வரிகளில் உள்ள அவதாரங்கள் குறித்த குறிப்புகளில் வெளிப்படுபவனும், பரமபதத்தில் தனது பத்னியுடன் எழுந்தருளியுள்ளவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளில், திருவாய்மொழி - ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி வழுவிலா அடிமை செய்யவேண்டு நாம் – என்ற ஆசைக்கு ஏற்ப அனைத்து இடங்களிலும், அனைத்து காலங்களிலும், அனைத்து நிலைகளிலும், அனைத்துவிதமான கைங்கர்யங்களையும் செய்தபடி வாழ்வார்கள். இப்படியாக மஹாலக்ஷ்மியின் நாயகனாக உள்ள நாராயணன் திருவடிகளே உபாய நிலை மற்றும் பலன் அடையும் மோக்ஷ நிலை ஆகிய இரண்டு நிலைகளிலும் அடையத்தக்கவை ஆகும்.

பெரியபெருமாளின் திருவடிகளை வர்ணித்தல்

உறுசுகடம் உடைய ஒரு காலுற்று உணர்ந்தன
 உடன் மருதம் ஓடிய ஒரு போதில் தவழ்ந்தன
 உறி தடவும் அளவில் உரலோடு உற்று நின்றன
 உறு நெறி ஓர் தருமன் விடு தூதுக்கு உகந்தன
 மறநெறியர் முறிய பிருதானத்து வந்தன
 மலர்மகள் கை வருட மலர் போதிற் சிவந்தன
 மறு பிறவி அறு முனிவர் மாலுக்கு இசைந்தன
 மனுமுறையில் வருவது ஓர் விமானத்து உறைந்தன
 அறமுடைய விசயன் அமர் தேரில் திகழ்ந்தன
 அடல் உரக படம் மடிய ஆடிக் கடிந்தன
 அறு சமயம் அறிவு அரிய தானத்து அமர்ந்தன

அணிகுருகை நகர் முனிவர் நாவுக்கு அமைந்தன
 வெறியுடைய துவளமலர் வீறுக்கு அணிந்தன
 விழுகரி ஓர் குமரன் என மேவிச் சிறந்தன
 விறல் அசுரர் படை அடைய வீயத் துரந்தன
 விடல் அரிய பெரியபெருமாள் மென் பதங்களே

பொருள் – யாராலும் விட இயலாதபடி உள்ள பெரியபெருமானுடைய மென்மையான திருவடிகள் எப்படி உள்ளன என்றால்: சகடாசுரன் உடையும்படியாக முன்பு கூர்மையாக நோக்கியபடி இருந்தன; ஒன்றாகச் சேர்ந்திருந்த மருதமரங்கள் ஒடிந்து விழும்படியாக ஒரு காலத்தில் தவந்தன; வெண்ணெய் முதலானவற்றை வைத்திருந்த உறியைத் தொட்ட நேரத்தில், உரலோடு ஒன்றாகக் கட்டப்பட்டன; சிறந்த நெறியுடன் நிற்கும் ஒரே தர்மபுத்ரன் அனுப்பிய தூதிற்காக மகிழ்ந்தபடி சென்றன; கம்சன் அனுப்பிய கொடியவர்கள் அழியும்படியாக பிருந்தாவனத்திற்கு வந்தன; தாமரையில் வீற்றுள்ள பெரியபிராட்டியாரின் மென்மையான வருடலைக் கூடப் பொறுக்க இயலாமல் மலரைக் காட்டிலும் சிவந்தன; அடுத்த பிறவியை நீக்கவல்ல முனிவர்களுடைய பக்தியை ஏற்றன; மனுவம்சத்தில் இந்த உலகிற்கு வந்த ஸ்ரீரங்க விமானத்தில் எப்போதும் உள்ளன; தர்மம் பொருந்திய அர்ஜுனன் அமர்ந்த திருத்தேரில் காணப்பட்டன; வலிமையான காளியனுடைய படங்கள் அனைத்தும் நலியும்படியாக ஆடின; ஆறு மதங்களால் அறிய இயலாத பரமபதத்தில் அமர்ந்தன; ஆபரணமாகத் திகழும் ஆழ்வார் திருநகரியின் எஜமானராகிய நம்மாழ்வாருடைய திருவாய்மொழிக்கு ஏற்றபடி விளங்கின; பரிமளம் கொண்ட துளசியின் அழகுக்கு ஏற்றபடியான அழகுடன் விளங்கின; உத்தரையின் கர்ப்பத்திலிருந்து விழுந்த கரிக்கட்டையை, பரீக்ஷித் என்னும் ஒப்பற்ற குமரனாகச் செய்தன; வலிமையுள்ள அசுரர் படைகளை விரட்டின.

இந்த நூலைக் குறித்து உரைத்தல்

இதி யதிராஜ மஹாநஸ பரிமள பரிவாஹ வாஸிதாம் பிபத
 விபுத பரிஷத் நிஷேவ்யாம் வேதாந்த உதயந ஸம்ப்ரதாய ஸுதாம்

பொருள் - இப்படியாக இதுவரை கூறப்பட்டதும், எம்பெருமானாருடைய திருமடைப்பள்ளியின் பரிமளத்தைப் பெற்றதும், அனைத்தும் அறிந்தவர்களால் அனுபவிக்கும் தகுதி கொண்டதும், வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் உதயநராக உள்ள திருமடைப்பள்ளியாச்சானுடைய ஸம்பந்தாயம் கொண்டதும் ஆகிய அமிர்தத்தைப் பருகுவீர்களாக.

கலகண்ட குண ஆஸ்வாத்யே காமஸ்ய அஸ்த்ரே நிஜாங்குரே
நிம்ப வ்ருத்திபி: உத்கீர்ணே ந சூத: பரிதப்பதே

பொருள் - மாமரம் ஒன்று, குயில்களால் நன்றாகச் சுவைத்து உண்ணப்படுவதும், மன்மதனுடைய செயல்களுக்கு ஏற்றதாக உள்ளதும் ஆகிய தனது தளிர் இலைகளைக் கொண்டு வாழ்கின்ற விலங்குகளால், அந்தத் தளிர்கள் உமிழப்பட்டாலும் வருத்தம் அடைவதில்லை (இதனைப் போன்றே இந்த நூலை, பொறாமை காரணமாகத் தள்ளினாலும், எந்தக் குறையும் இல்லை).

முன்பெற்ற ஞானமும் மோகம் துறக்கலும் மூன்று உரையில்
தன்பற்ற தன்மையும் தாழ்ந்தவர்க்கு ஈயும் தனித்தகவும்
மன்பற்றி நின்ற வகை உரைக்கின்ற மறையவர்பால்
சிற்பற்றி என் பயன் சீர் அறிவோர்க்கு இவை செப்பினமே

பொருள் - மன்னனாக உள்ள ஸர்வேச்வரனைச் சரணம் என்று அடைந்து, அதன் விளைவாக உயர்ந்த நிலையை அடைந்த விதத்தை உபதேசிப்பவர்களும், வேதங்களை நன்றாக அறிந்தவர்களும் ஆகிய சான்றோர்களிடம் உன்னதமான ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு சிலர் விழையக்கூடும். இவர்கள் பொருட்டு, “நம்முடைய ஆசார்யர்களிடமிருந்து நாம் பெற்ற ஞானமும், மயக்கத்தை நீக்குதலும், மூன்று ரஹஸ்யங்களில் நமக்கு நம்மைக் குறித்த சுதத்திரம் இல்லாமையும், தன்னை வந்து பணிந்தவர்கள் விஷயத்தில் ஏற்படும் க்ருபையும்” என்பதான பல விஷயங்களை இந்த நூலில் நாம் உரைத்தோம். இதனைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் அற்ப விஷயங்களில் ஈடுபடுதலால் என்ன பயன் உள்ளது?

நிர்விஷ்டம் யதிலார்வபௌம வசஸாம் ஆவ்ருத்திபிர் யௌவநம்
 நிர்தூத இதர பாரதந்தர்ய நிரயா நிதா: ஸுகம் வாஸரா:
 அங்கீக்ருத்ய ஸதாம் ப்ரஸத்திமஸதாம் கர்வ: அபி நிர்வாபித:
 சேஷ ஆயுஷி அபி சேஷி தம்பதி தயா தீக்ஷாம் உதீக்ஷாமஹே

பொருள் - யதிராஜருடைய நூல்களைக் கற்பதில் இளமைக்காலம் நன்றாகக் கழிந்தது. மற்றவர்களுக்கு வசப்பட்டிருந்தல் என்பதான நரகம் கழிந்த நாள்களும் இன்பமாகவே கழிக்கப்பட்டன. சான்றோர்களுடைய அனுக்ரஹத்தைப் பெற்ற பின்னர், மற்ற மதங்களுடைய செருக்கும் ஒடுக்கப்பட்டது. இனி உள்ள காலங்களில், நம்முடைய எஜமானர்களாகிய திவ்யதம்பதிகளுடைய கருணையால் உண்டாகும் ஸங்கல்பத்தை எதிர்நோக்கி நிற்கிறோம்.

செப்பச் செவிக்கு அமுது என்னத் திகழும் செழுங்குணத்துத்
 தப்பு அற்றவருக்குத் தாமே உகந்து தருந்தகவால்
 ஒப்பற்ற நான்மறை உள்ளக் கருத்தில் உறைத்து உரைத்து
 முப்பத்து இரண்டு இவை முத்தமிழ் சேர்ந்த மொழித்திருவே

பொருள் - உயர்ந்த குணங்களில் சற்றும் பிறழாத அதிகாரிகள் விஷயத்தில் ஸர்வேச்வரனும் அவனுடைய அடியார்களும் தாங்களாகவே மகிழ்வுடன் அளிக்கின்ற கருணையால், ஈடில்லாத நான்கு வேதங்களுடைய ஆழ்பொருளில் நன்றாக பரிசயம் செய்து உரைக்கப்பட்டவையும், கூறப்படும்போது காதுகளுக்கு அமிர்தம் என்று உரைக்கும்படியாகத் திகழ்பவையும் ஆகிய இந்த முப்பத்து இரண்டு பாசுரங்களும், மூன்றுவகையான தமிழுக்கு ஏற்ற அலங்காரம் ஆகும்.

ஆஸ்திக்யவாந் நிசித புத்தி: அநப்யஸூயு:
 ஸத் ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்த மநா: ஸத் அர்த்தா
 ஸங்கேத பீதிரஹித: ஸத்ருணேஷு அஸக்த:
 ஸத் வர்த்தநீம் அநுவிதாஸ்யதி சாச்வதீம் ந:

பொருள் – ஆஸ்திகனாகவும், பொறாமை அற்றவனாகவும், உயர்ந்த ஸம்பந்தாயம் காரணமாகப் பரிசுத்தமான மனம் கொண்டவனாகவும், சிறந்த பொருள்களையே விரும்புவனாகவும், அவசியமற்ற கட்டுப்பாடுகளுக்கு அச்சம் கொள்ளாதவனாகவும், துரும்பு போன்ற தாழ்ந்த பலன்களில் ஈடுபாடு இல்லாதவனாகவும் உள்ள ஒருவன், நம்முடைய நித்யமான இந்த நூலில் கூறப்பட்டுள்ள சிறந்த கருத்துக்களை எப்போதும் பின்பற்றுவான்.

மறை உரைக்கும் பொருள் எல்லாம் மெய் என்று ஓர்வார்
 மன்னிய கூர் மதி உடையார் வண்குணத்தில்
 குறை உரைக்க நினைவில்லார் குருக்கள் தம்பால்
 கோதற்ற மனம் பெற்றார் கொள்வார் நன்மை
 சிறை வளர்க்கும் சில மாந்தர் சங்கேதத்தால்
 சிதையாத திண் மதியோர் தெரிந்தது ஓரார்
 பொறை நிலத்தின் மிகும் புனிதர் காட்டும் எங்கள்
 பொன்றாத நன்னெறியில் புகுதுவாரே

பொருள் – வேதங்களில் கூறப்படுகின்ற ஆழ்பொருள்கள் அனைத்தும் உண்மையே என்று உறுதியாக எண்ணுபவர்களாகவும், திடமானதும் கூர்மையானதும் ஆகிய புத்தியைக் கொண்டவர்களாகவும், மற்றவர்களுடைய குணங்களில் குற்றம் காண எண்ணம் இல்லாதவர்களாகவும், ஆசார்யர்களிடம் சிறந்த விஷயங்களைப் பெறுபவர்களாகவும், சிறையாக உள்ள ஸம்ஸாரத்தை மேன்மேலும் வளர்க்கின்றவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டால் கெடாத உறுதியானவர்களாகவும், அற்பமானவற்றில் ஈடுபாடு கொள்ளாதவர்களாகவும் உள்ளவர்கள், பூமியைக் காட்டிலும் பொறுமையான ஆசார்யர்களால் காண்பிக்கப்பட்ட எங்களுடைய அழியாத மார்க்கத்தில் சேர்வர்.

இது வழி இன்னமுது என்றவர் இன்புலன் வேறு இடுவார்
 இது வழியாம் அலவென்று அறிவார் எங்கள் தேசிகரே
 இது வழி எய்துக என்று உகப்பால் எம் பிழை பொறுப்பார்
 இது வழியா மறையோர் அருளால் யாம் இசைந்தனமே

பொருள் – பலராலும் இனிமையானது என்று கொண்டாடப்படும் அற்பமானவற்றை விலக்கி வைப்பவர்களும்; பகவத் க்ருபையே மோக்ஷ வழி என்றும், மற்றவை ஏதும் அல்ல என்றும் அறிபவர்களும் ஆகிய உயர்ந்த ஆசார்யர்களே, “இங்கு கூறப்பட்ட ப்ரபத்தி வழியில் நிலையாக நடப்பீர்களாக” என்று அனைவருக்கும் உபதேசிப்பதில் மகிழ்கிறார்கள். அதன் விளைவாக எங்களுடைய அனைத்து பிழைகளையும் பொறுத்துக் கொண்டு, இங்கு கூறப்பட்ட வழியே இனிமையான அமிர்தம் ஆகும் என்று உபதேசித்தவர்கள் அவர்களே ஆவர். எனவே வேதங்களின் வழி நிற்கின்ற அவர்களுடைய க்ருபையால், இந்த வழியே சிறந்தது என்று நாங்கள் ஏற்கிறோம்.

எட்டும் இரண்டும் அறியாத எம்மை இவை அறிவித்து
எட்டவொண்ணாத இடந்தரும் எங்கள் அம்மாதவனார்
முட்ட வினைத்திரள் மாள முயன்றிடும் அஞ்சல் என்றார்
கட்டெழில் வாசகத்தால் கலங்கா நிலை பெற்றனமே

பொருள் – எட்டு எழுத்துக்கள் கொண்ட திருமந்திரம் மற்றும் இரண்டு அடிகள் கொண்ட த்வயம், சரமச்லோகம் ஆகியவற்றை அறியாத எங்களுக்கு இவற்றை உபதேசம் செய்து, இதன் மூலம் எளிதில் எட்டுவதற்கு இயலாத பரமபதத்தை அளிப்பவனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன், “உங்களுடைய கர்ம கூட்டங்கள் அனைத்தும் அழியும்படியாக ப்ரபத்தியைக் கைக்கொள்வீராக” என்று அருளிச்செய்தான். அப்படிப்பட்ட கட்டு குலையாத அழகுடன் கூடியதான அவனுடைய சரமச்லோகத்தின் மூலம் நாங்கள் கலக்கம் அடையாத நிலையைப் பெற்றோம்.

வானுள் அமர்ந்தவருக்கும் வகுந்த வரும் நிலைகள்
தான் உளனாய் உகக்கும் தரம் இங்கு நமக்கு உளதே
கூன் உள நெஞ்சுகளால் குற்றம் எண்ணி இகழ்ந்திடினும்
தேனுள பாத மலர்த் திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே

பொருள் – தேவர்கள் மற்றும் நித்யஸூரிகள் ஆகியவர்களுக்குக் கூட இந்த நூலில் கூறப்பட்ட இருப்புகள் மிகவும் அரியதாகக் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் அத்தகைய இருப்புகள் நமக்கு உள்ளதாகவும், இப்படிப்பட்ட நிலையானது

பொருந்தியுள்ளவர்களைக் கண்டு மகிழும்படியான பெருமை மிக்க இயல்பானது நமக்கு உள்ளதாகவும் நாம் திகழ்கிறோம். தாழ்ந்த எண்ணம் கொண்டவர்கள் இந்த நூலிலும் நம்மிடமும் குற்றங்கள் உள்ளது என்று எண்ணித் தூற்றினாலும், இந்த நூலானது தேன் நிரம்பிய தாமரை போன்ற திருவடிகளைக் கொண்ட ஸர்வேச்வரனுக்கு மகிழ்வையே உண்டாக்கும்.

வெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிகராய் விரகால் அடியோம்
உள்ளது எழுதியது ஓலையில் இட்டனம் யாம் இதற்கென்
கொள்ளத் துணியினும் கோது என்று இகழினும் கூர் மதியீர்
எள்ளத்தனை உகவாது இகழாது எம் எழில் மதியே

பொருள் – வெண்மையான குதிரையாக அவதரித்த ஸ்ரீஹயக்ரீவன், எம்முடைய ஆசார்யனாக அவதாதம் செய்து, தகுந்த உபதேசம் என்னும் எழுதுகோல் மூலமாக எம்முடைய உள்ளத்தில் எழுதியவற்றை, நாம் இந்த நூலில் எழுதினோம். ஆகவே இந்த நூலில் என்ன குற்றம் உள்ளது (அல்லது நாம் இவ்விதம் எழுதியதில் என்ன குற்றம் உள்ளது)? கூர்மையான அறிவு கொண்டவர்களே! இந்த நூலை ஏற்றுக் கொண்டாலும் எமது அழகான மனமானது சிறிதளவும் மகிழ்வில் துள்ளாது; இதனை ஏற்காமல், குற்றம் உள்ளதாக இகழ்ந்தாலும், அவர்களை எமது அழகான மனமானது சிறிதளவும் இகழாது.

ரஹஸ்ய த்ரய ஸார: அயம் வேங்கடேச விபச்சிதா
சரண்ய தம்பித விதாம் ஸம்மத: ஸமக்ருஹ்யத

பொருள் – “ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்” என்னும் இந்த நூலானது, வேங்கடேசன் எனப்படும் நம்மால், சரணம் அடையத்தக்க ஸர்வேச்வரனுடைய இயல்பை நன்றாக அறிந்தவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளும்படியாக உண்டாக்கப்பட்டதாகும்.

நிமகந அதிகாரம் ஸம்பூர்ணம்
ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியா பாகம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்
தஞ்சம் அடைந்த நம் இராமாநுசன் திருவடிகளே தஞ்சம்

மஹாலக்ஷ்மீ ஸமேத ஸ்ரீஹயக்ரீவன் திருவடிகளே தஞ்சம்

ஸ்ரீரங்க திவ்யதம்பதிகள் திருவடிகளே தஞ்சம்